

عنوان مقاله:

اثربخشی طرحواره درمانی بر کاهش سوء ظن های زناشویی در زنان متاهل در شهر یزد

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زهره قاسمی بهارونجی - گروه روانشناسی و مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اشکذر، یزد، ایران

حجت دمیری - گروه روانشناسی و مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اشکذر، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی طرحواره درمانی بر کاهش سوء ظن های زناشویی در زنان متاهل در شهر یزد انجام شد. طرح پژوهش، نیمه تجربی از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زنان متاهل شهر یزد در سال 1397 بودند. نمونه پژوهش نیز به استناد پژوهش های گذشته و بر اساس طرح تحقیق (تحقیق نیمه تجربی) شامل 30 نفر از زنان متاهل بودند که به روش نمونه گیری در دسترس از بین زوجین مراجعه کننده به مراکز مشاوره در شهر یزد انتخاب شده و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (15 نفر) و کنترل (15 نفر) تقسیم شدند. جهت اندازه گیری متغیرها از پرسشنامه سوء ظن زناشویی محقق ساخته استفاده شد. ابتدا هر دو گروه مورد پیش آزمون قرار گرفتند و سپس مداخله آموزش بر روی گروه آزمایش به صورت 10 جلسه 60 دقیقه ای آموزش راهبردهای طرحواره درمانی اجرا شد. و در پایان پس آزمون اجرا شد. داده ها با استفاده از روش تحلیل کواریانس چند متغیری (Mancova) تحلیل شدند. نتایج تحلیل کواریانس نشان می دهد طرحواره درمانی باعث بهبود سوء ظن زناشویی و ابعاد آن در زوجین گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل شده است ($p < 0/05$). بنابراین نتیجه پژوهش نشان می دهد که می توان طرحواره درمانی برای بهبود سوء ظن زناشویی استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی، سوء ظن زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140687>

